

„Eurofillérekért” a nagyvilágban

Miskei Anita

miskei.anita@fmh.plt.hu

Jó volna világot látni! Az utazási irodák ajánlatai gyakorta szegik kedvét az átlagos nyaralni vágyónak, hiszen Spanyolország, Japán, Thaiföld, de még Prága is messzinek, drágának tűnhet. Persze egy-egy last minute út elcsíphető kedvező áron, vagy éppen a manapság oly divatos first minute-k is elérhetővé tesznek egy darabka Európát vagy Ázsiát. Némi idő ráfordítással még olcsóbbá tehető a nyaralás – árulta el Kovács Veronika idegenvezető. Elmesélte, nem csupán az utazási irodák segítségével, hanem kis szerencsével magunk is bejárhatjuk a világot. Megérsítette, egyre több példa van erre, nem csak a szakemberek, egy átlagos internethasználó is könnyedén valósítja meg álmait a világháló segítségével. Veronika spanyol bikaviadlra, máltai utazásra jutott el. Őt erősítette meg olvasónk, aki a licites utakra hívta fel figyelmünket.

– Utazhatunk „eurofillérekből”. Vásároljunk licittel utakat! A hazai internetes oldalakon is megtalálhatók azok a honlapok, melyek az új vagy használt cikkek mellett magyar és külföldi szállodák ajánla-

tóan a wellness szolgáltatásokkal gazdag programokat kínálnak. Ugyanakkor a liciten egy ilyen hazai hotelbe is a meghirdetett ár harmadáért juthatunk el – mesélte olvasónk. Aki a licitálás taktikájáról is elárult néhány titkot.

– Naponta néhány tíz percet töltök el azzal, hogy áttekintem a kínálatot. Ezt azért tartom fontosnak, mert így mindig naprakész vagyok, tudom, hogy számomra mi mennyit is ér meg. Ha rábukkanok egy jó lehetőségre, rövid ideig figyelemmel kísérem a licit menetét. Több típusú internetező létezik. Van, aki folyamatosan figyeli az árak alakulását, akad olyan is, aki csupán a licit lezárulta előtti utolsó percekben csatlakozik az árveréshez. Általában meghatározom azt a maximum összeget, amennyit nekem az út megér, s azt teszem meg ajánlatként. A program nem azonnal teszi fel a végső ajánlatomat, hanem például egy euróként ugrik egyet, ha valaki emeli az összeget. Amennyiben a licit lezárultakor enyém a legmagasabb tét, megnyerem az utat. Ennek az a feltétele, hogy azonnal ki kell fizetni. Ezt egy úgynevezett pay pall rendszeren keresztül tehetem meg. Ezt követően általában három

Kovács Veronikát Málta különleges hangulata magával ragadta, egyik legemlékezetesebb és legolcsóbb utazása volt

taik kínálják. A világ legnagyobb internetes bolhapiacán már az is boldogul, aki beszél németül, angolul, tán franciául. Ezt az oldalt kevesebben ismerik, használják, így az árak alacsonyabbak. Óriási mennyiségű utat kínálnak, több ezret, melyek között találhatunk csehországi, német, spanyol, de amerikai és távol-keleti lehetőségeket is. Soha nem gondoltam volna, hogy egyszer egy éven belül háromszor is eljutok Prágába! – idézte fel a kellemes utazás emlékeit. – Ugyanis azt tapasztalom, hogy Csehország kimonodottan olcsó. Prágában egy háromcsillagos szállodában szállást reggelivel három napra négyezer forintból értem el. De eltöltöttem felesemmel prágai belvárosi négycsillagos hotelben is három éjszakát, melyért tízezer forintot fizettünk. Magyarországon drágábbak a szállodák, valószínűleg azért, mert dön-

éven belül bármikor igénybe vehetem az utazási ajánlatot. Ekkor már csak az a feladatom, hogy e-mailban jelezsem a szállodának, mikor szeretnék menni. Az esetek 98 százalékában visszajeleznek, hogy rendben, nagyon ritkán más időpontot ajánlanak egy rendezvény, vagy telítettség okán. Jelenleg is több mint tíz olyan nyertes utam van, melyekre még nem tudom, mikor juthatok el. Ez ajándéknak is nagyszerű, a fiam például négy éjszakát töltött egy milánói hotelben, reggelivel együtt összesen hatvan eurót fizettem érte. De eljutottunk már feleségemmel féláron Thaiföldre! Nem akartam menni, de kaptam egy e-mailt: „Holnap thaiföldi út féláron”. Ez nem licit, hanem a leggyorsabb vevő számára azonnal elvihető út volt. Nulla óra egy perckor mentem fel az oldalukra – tette hozzá mosolyogva.

A bodajki Kovács Károly nevében viseli a szakmáját is. A múlt hét fotóját Nagy Norbert kollégánk készítette a kovácsműhelyben

Vissza a társadalomba!

Az áldozat megismerésének gyakran nagyobb a visszatartó ereje, mint az elzárásé

Klecska Ernő

klecska.erno@fmh.plt.hu

A fiatalok szabálysértők vagy bűnelkövetők gyakran azért lépnek fel olyan brutálisan, mert az áldozatot inkább az elkövetés tárgyának tekintik, mint hús-vér embernek. És nem kell itt nagy dolgokra gondolni, az egyszerű iskolai „csicskáztatás” pillanatok alatt átcsaphat valami komolyabbra. Az esetek többségében – ha fény derül rájuk – az elkövetőt ugyan megbüntetik, az áldozat azonban ott marad a traumával, a sérelemmel, de a „tettes” se jár jobban – nagy részük maga is áldozatnak tartja magát, s legtöbbször visza is esnek. Az ellentmondás feloldására létezik egy nyugaton már széles körben alkalmazott, nálunk azonban még csak csírájában létező módszer, a resztoratív, azaz helyreállító igazságszolgáltatás.

– E módszer alkalmazásakor nem azt kell nézni, hogy egy cselekményért milyen büntetés jár, hanem azt, mitől lehetne a sértettnek megnyugodnia, továbblépnie – szögezi le Fellegi Borbála kriminológus, akinek Út a megbékéléshez – A helyreállító igazságszolgáltatás intézményesülése Magyarországon című könyve a szakma egyik alapműve. A cambridge-i, majd a leuveni egyetemen tanuló és kutató szakértő, aki a héten a Zöld Alma Egészségfejlesztő Alapítvány által szervezett konferencián járt Székesfehérváron, kiemelte: az érintettek köre sokkal nagyobb, mint az áldozat maga, a szabályszegő vagy a sérelmet elszedő családja, szomszédai, barátok és barátnők, akik látják az esetet vagy látják, és együtt élnek a szenvedéssel, maguk is mind áldozatok.

A hazai igazságszolgáltatás ma inkább büntetés-, mint jóvátétel- vagy helyreállítás-központú. A bíróság nem kérdezi meg a feleket, hogy elégedettek-e az eljárással, csak ítél. Ez se a sértettnek, se a környezetében lévőknek – akik gyakran maguk is áldozatok –, se az elkövetőknek nem jó.

Fellegi Borbála: A konfliktuskezelés technikáit már az óvodában tanulni kellene FOTÓ: SZABÓ LÁSZLÓ

Az eljárást úgy kell elképzelni, hogy az érintettek szűkebb vagy tágabb körben leülnek, és egy moderátor segítségével, szigorú forgatókönyv

szerint megpróbálják nyíltan és őszintén kibeszélni a dolgokat. Ilyenkor nagy gátak dőlnek le. Az elkövető rádöbbenhet arra, hogy a másik is

ember, mit érzett, hogyan látta a történeteket, s akár meg is értheti a traumát. Arcot kap a másik, és ez rengeteget jelent – amíg a jog jogesetről, jog-

alanyokról beszél, itt hús-vér emberekkel találkozunk, bármelyik székben is ülnek.

– Mi mindig azt kérdezzük, hogy mi történt, soha nem azt, hogy miért, hiszen az arra adott reakció mindig a hártás, a másik felelősségének a keresése. Rögtön kiderül, a különböző szereplők mennyire másként élték meg ugyanazt a történetet. A „mi történt” tisztázása tudatosítja az elkövetőben is, hogy amit tett, az mi is valójában, a sértetti oldalon pedig egyfajta összefoglalásra ad lehetőséget, ami már önmagában sokat segít.

A facilitátornak az a dolga, hogy mindenkit egyes szám első személyben elhangzó kijelentésekre serkentse, mindenki arról beszéljen, neki ez mit jelentett. Innentől nincs vita. Arról ugyanis vitatkozhatunk, hogy szabad-e meglokní a másikat vagy sem, de arról nem, hogy amikor „te engem meglöktél, az nekem félelmetes érzés volt, megijedtem és elveszítettem a biztonságérzetemet, azóta félek”. E beszélgetések végén legtöbbször olyan megállapodás születik, amit a felek alá is írnak, és utánkövetéssel ellenőrizhető is – mondta a szakember.

E módszerrel jól használható az iskolai erőszak, a kábítószeres krízisek, a diákok, a szülők és a tanárok közti konfliktusok kezelésére is, mégis alig ismerik. Ennek egyik fő oka az, hogy a magyar oktatási rendszer hierarchikus, és sok tanárt vissza tart, hogy e folyamatban nem lehet úgy részt venni, hogy az ember ne tegye oda a személyiségét – vélte a kriminológus, aki szerint a magyarok többsége egyébként is visszariad attól, hogy érzelmeiről beszéljen. Otthon sem arra lettünk tanítva, szocializálva, hogy ha vállaljuk a felelősséget, jutalmat kapunk.